No. 1202 1851.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5,00; voor de buitensteden ƒ 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 3 APRIL.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 April.

In de gisteren gehouden zitting van de Tweede Kamer is eindelijk de discussie over het ontwerp van [illegible] der verjaring van [illegible] en [illegible] ten einde gebragt. Zij [illegible] veel stof tot spreken aan de advokaten geleverd, en deze hebben de gelegenheid niet onbenut laten voorbijgaan. De discussie was dien ten gevolge langdradig; vrij verward en zeer moeijelijk te volgen. Het verschil liep hoofdzakelijk over de verjaring ter gelegenheid van vonnissen bij verstek. Verschillende amendementen waren daaromtrent voorgesteld. Maar nadat de minister van justitie door eene wijziging in zijne voordragt de verjaring der vervolging in vonnissen bij verstek in harmonie had gebragt met de verjaring der straffen, zijn al de amendementen ingetrokken buiten dat van de heer Borret, hetwelk met met 36 tegen 17 stemmen werd verworpen. Het ontwerp is daarop aangenomen met eene meerderheid van 46 tegen 8 stemmen.

Naar aanleiding van de verwachting, dat weldra een vast gezantschap of nuntiatuur van den H. Stoel te Washington in de Vereenigde Staten zal gevestigd worden, leest men in eene correspondentie aan een veel geacht dagblad, het volgende betreffende den heer Cass, die thans zaakgelastigde dier Republiek is bij den H. Stoel:

In 1847 zond de regering der Vereenigde Staten een eersten zaakgelastigde naar Rome, in den persoon van den heer Martin. De groote populariteit, die Pius IX toen genoot, deed den President der Amerikaansche Unie tot die zending besluiten. De gezant van het vrijste volk der aarde sprak Pius IX toe in bewoordingen, de groote natie waardig, die hem had afgezonden. Doch het plotseling overlijden van den heer Martin maakte een einde aan zijne eervolle zending. Het kabinet der Vereenigde Staten werd echter door het goed onthaal, hetwelk de gezant Martin te Rome genoten had, aangemoedigd om een nieuwen zaakgelastigde derwaarts te zenden. De man, die met deze kiesche zending werd belast, was de heer Cass, die thans nog dezelfde betrekking bij den H. Stoel eervol bekleedt.

Deze diplomaat bevond zich nog slechts korten tijd te Rome, en welligt had hij zelfs zijne geloofsbrieven nog niet aan den Staats-Secretaris van Z. H. overhandigd, toen de revolutie uitbrak en Pius IX zich genoodzaakt zag zijn heil in de vlugt en de ballingschap te zoeken. In weerwil van alle aanbiedingen, oplettendheden en vleijerij van het revolutionnair bestuur, hield de heer Cass zich verwijderd van die mannen, die de regering bemagtigd hadden. Aan zijne zorgen heeft men het te danken, dat een protestantsch gouvernement zijne schepen tot hulp van den verbannen Paus afgezonden en ze te zijner beschikking gesteld heeft.

In de stad Rome heeft hij een aantal godsdienstige gestichten onder zijne bescherming genomen en op de krachtdadigste wijze verdedigd tegen de bedreigingen en de geldafpersingen van het Trumvirgaat, alsmede tegen het heilloos drijven van een anderen agent van een volk, dat zich ook liberaal noemt, doch dat er slechts den naam van heeft, namelijk van den heer Freeborn, agent van Engeland.

Het fraaije collegie *de propoganda fide* werd gespaard door de ferme en gezagvoerende toon van den heer Cass. Overal wist hij zijne beschermende banier te planten, en hij deed dit met een ijver en eene welwillendheid, die de waarde zijner dienstbewijzen aanmerkelijk verhoogden.

Zoodra het pausselijk bestuur hersteld was, knoopte de heer Cass zijne betrekking met hetzelve aan. Al zijne pogingen hebben, onder de inspiratie zijner regering, ten doel gehad, de banden van vriendschap en welwillendheid, die tusschen de beide Staten bestaan, nog naauwer toe te halen; en het is met dat oogmerk dat hij de onderhandelingen heeft aangevangen, die, naar men thans vrij zeker meent te mogen verwachten, het zenden van een pausselijken Nuntius naar de Vereenigde Staten ten gevolge zullen hebben.

In dat geval zou hij-zelf zijn rang van zaakgelastigden tegen dien van gevolmagtigd minister verwisselen, zoodat eene wezenlijke Amerikaansche legatie te Rome bij den H. Stoel zou gevestigd zijn. De Nuntius zou te New-York resideren, als zijnde die stad, uit een katholijk [illegible] het belangrijkste middenpunt der Amerikaansche Unie. Te Rome zegt men zelfs dat de H. Stoel drie of vier internuntiussen in andere steden der Republick zal benoemen; en men verzekert aldaar mede, dat het kabinet van Washington met aandrang vraagt dat een der Prelaten in de Vereenigde Staten met de verhevene waardigheid van Kardinaal bekleed worde.

Zóó handelt een Protestantsch gouvernement tegenover den H. Stoel. Het is wel niet noodig, dat wij het contrast doen uitkomen, dat er bestaat tusschen dat gedrag en de houding door een ander Protestantsch bestuur aangenomen. Amerika weet verdraagzaamheid en vrijheid te beoefenen; het eerbiedigt de regten zijner katholijke onderdanen. Engeland daarentegen kent niets dan de onverdraagzaamheid en de fanatieke dwingelandij eener jaloersche en vervolgzieke Kerk; Engeland legt het geweten zijner Katholijke onderdanen aan kluisters, in afwachting van dezen later in den kerker te kunnen werpen. De wereld zal eenmaal over die farizeëen der vrijheid haar oordeel vellen!

Wij hebben voor eenige dagen gemeld dat de politie te Genua zich eigendunkelijk had meester gemaakt van eenige kostbare geschenken die als een blijk van hoogachting van de Katholijken van Lucca, Parma en Genua aan Mgr. Franzoni zouden worden aangeboden.

Thans blijkt uit een berigt van de *Cattolico* van Genua dat de Sardinische regering, onderrigt van het voornemen van den Eerw. Caprille, pastoor der St. Lucas-Kerk, en van den markies Fr. Rovereto, om genoemde kostbaarheden aan den geliefden Prelaat te gaan overhandigen, op een sluw middel bedacht is geweest om dit plan te verijdelen. De politie te Genua kreeg namelijk in last om, zoodra de heeren den voet op de stoomboot de *Castor* zouden hebben gezet, hunne bagage te doorzoeken en er de verlangde voorwerpen uit te halen, *onder voorwendsel dat er binnen kort veel kerkroof was gepleegd, en dat alzoo deze kostbaarheden alligt gestolen konden zijn.*

Zóó is het ook gebeurd, en hoe weinig grond zulk een vermoeden ook had, de arglistige regering heeft kwade trouw genoeg aan den dag gelegd, om deze verdenking te baat te nemen om onregt te plegen.

Toen de markies de Rovereto zich over deze inbeslagneming beklaagde, werd hij van den eenen hoofdambtenaar naar den anderen verwezen. Eindelijk zeide men hem dat er eene *vergissing* had plaats gehad, doch dat het gouvernement bevel had gegeven, de aangeslagen voorwerpen tot nader order in bewaring te houden.

Z. M. heeft Mr. Hendrik Provó Kluit, onder dankbetuiging voor de vele en gewigtige diensten, door hem als directeur van politie te Amsterdam bewezen, eervol uit die betrekking ontslag verleend, met bepaling dat dit ontslag zal gerekend worden in te gaan met 1 Julij aanstaande.

Z. M. heeft benoemd tot plaatsvervanger van den kantonregter te Amersfoort, G. J. G. van Bockom Maas, en tot regters-plaatsvervangers in de arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch, Mr. H. H. Vermeulen en Mr. W. L. Schiffer.

Uithoofde der verkregene ondervinding omtrent de ongenoegzaamheid van het personeel der inspecteurs van de posterijen, sedert de werkzaamheden bij dit vak van beheer zoo aanzienlijk zijn vermeerderd, heeft Z. M., bij besluit van 17 Jan. jl., aan het kader van die ambtenaren eene uitbreiding gegeven, welke met 1 April zou in werking komen.

'sGRAVENHAGE, 1 April. Het buitenverblijf Boschlust, van H. M. de Koningin-Moeder is voor ƒ 45,000 uit de hand verkocht aan den heer Suermondt van Rotterdam.

Het *Staatsblad* N°. 18 bevat het koninklijk besluit van den 23sten Maart 1851, omtrent de heffing van het port op de briefwisseling met Pruissen enz., naar aanleiding van art. 21 der wet van 12 April 1850.

De brieven of paketten van 15 wigtjes en daar beneden afkomstig van of bestemd voor de Nederlandsche postkantoren, gelegen op niet meer dan 30 Ned. ellen van een der Nederl. grenskantoren naar de zijde van Pruisen, en de brieven herkomstig van of bestemd voor die grenskantoren zelven, betalen 5 c.; voor de zwaardere brieven wordt het port vermenigvuldigd in verhouding tot het meerder gewigt, als voor brieven of paketten boven de 15 tot 30 wigtjes tweemaal; van 30—45 wigtjes drie maal, van 45—60 wigtjes vier malen, en zoo vervolgens voor elke 15 wigtjes of gedeelte van dien daarboven, één maal het port meer. Nieuwspapieren, tijdschriften, prijscouranten, gedrukte circulaires enz., mits onder kruisband, bestemd naar Pruissen, of naar een der staten van Duitsch-Oostenrijksche postvereeniging, kunnen, tegen betaling van 5 c., over den geheelen afstand gefrankeerd worden. De verzending van monsters of stalen naar Pruissen en verder gelegen landen, en omgekeerd, wordt slechts tot eene waarde van 45 wigtjes toegelaten; daarvoor is tot eene zwaarte van 30 wigtjes het enkele en van 30 tot 45 wigtjes het dubbele briefport, in verhouding tot den afstand, verschuldigd. De aanteekening a 10 c. van alle brieven, bij de gefrankeerde afzending, is verpligtend. Het port der brieven uit de Nederl. of andere kolonien wordt berekend tot hetzelfde bedrag, hetwelk voor de brieven van denzelfden oorsprong hier te lande verschuldigd is.

Volgens mededeeling des ministers van Finantien zijn de bepalingen van het post-verdrag tusschen de Nederlanden en Pruissen van 26 Januarij, de 1 April in werking getreden.

Die bepalingen zijn van toepassing op de briefwisseling tusschen de Nederlanden en Pruissen, alsmede op die met verder gelegene landen of plaatsen, welke door tusschenkomst der Pruissische postadministratie verzonden of ontvangen worden; tot deze laatste soort behoort de briefwisseling van en naar alle gedeelten van Duitschland met inbegrip van alle de Oostenrijksche Staten doch met uitzondering van Hannover, de Hanzeesteden, Oldenburg, Holstein, Lauenburg en Luxemburg, voorts die met Zweden en Noorwegen (bij verzending over Stralsund of Stettin), Rusland, Polen, Zwitserland, Italie, Griekenland, Turkije en de Levant, alles in zoo verre daarvan de verzending volgens de bestaande algemeene voorschriften, ôf ten gevolge van het verzoek der belanghebbenden, langs den weg over Duitschland geschiedt.

Eindelijk is daaronder mede begrepen de briefwisseling welke door middel der stoombooten van de Oostenrijksche Lloyd naar verschillende havens aan de Middellandsche zee, of naar verder gelegene landen, onder anderen naar de Oost-Indien, en dat zoowel naar de Nederlandsche als naar de Engelsche bezittingen, langs den weg van Triëst verzonden of van daar ontvangen worden.

Intusschen vindt zoodanige verzending over Triest alleen plaats ten aanzien van de brieven op welker adres die weg uitdrukkelijk door de belanghebbenden aangewezen is, onverminderd de verpligte frankering waaraan deze brieven zijn onderworpen.

Deze laatste verpligting bestaat overigens, voor zoo veel betreft de brieven welke door tusschenkomst der Pruissische post administratie verzonden worden, alleenlijk ten aanzien van die, welke bestemd zijn naar de Italiaansche Staten die niet onder Oostenrijk behooren; voorts naar Turkije en de Levant, met enkele uitzonderingen; naar Malta; en eindelijk naar Oost-Indie en China over Triest. De brieven naar alle andere landen en plaatsen van bestemming in zooverre die over Pruissen loopen, kunnen naar verkiezing der belanghebbenden geheel ongefrankeerd, dan wel geheel of gedeeltelijk gefrankeerd, naar mate dit laatste ten aanzien van elke soort van briefwisseling voorgeschreven is, verzonden worden.

Omtrent de verdere bijzonderheden, kunnen de belanghebbenden de noodige inlichtingen op alle postkantoren bekomen.

Van regeringswege zijn verzonden, om aan de belanghebbende kamers van koophandel en fabrieken te worden medegedeeld, exemplaren:

1°. van het algemeen tarief van regten voor het Keizerrijk Rusland en het Koningrijk Polen, betreffende den Europeschen handel;

2°. van een vergelijkend overzigt tusschen het Russisch tarief van 1850 en dat van 1841.

Het wetsontwerp tot verhooging van het achtste hoofdstuk der begrooting over 1851 met een post van *f* 155,000, voor herstellingskosten van de schipsluis van het drooge dok aan 's rijks werf te Willemsoord, heeft in de afdeelingen der Tweede Kamer algemeen een ongunstigen indruk gemaakt, zoo zelfs, dat de groote meerderheid der leden, zonder nadere voldoende inlichting, zich bezwaard acht om de aangevraagde som toe te staan. Eene aanvrage tot verhooging der Staatsbegrooting van het loopende jaar, nog geene twee maanden na de vaststelling der begrooting, zou alleen te regtvaardigen zijn door eene onverwacht opkomende en geheel onvoorziene uitgave, welk geval hier zeer zeker niet aanwezig is. (*H. B.*)

Bij de Kamer is ingekomen het antwoord der regering op het Verslag door de Commissie van Rapporteurs uitgebragt over het Wets-ontwerp, brengende wijzigingen in de tarieven van inkomende regten in Nederlandsch Indie. Bij dat antwoord is gevoegd het volgend gewijzigd Ontwerp van Wet:

Art. 1. Met wijziging van alle daarmede strijdige voorschriften, wordt bepaald, dat, te rekenen van den dag dat deze wet in Indie zal worden afgekondigd op *alle werktuigen, toestellen en gereedschappen, ten dienste van landbouw, fabrijkwezen, stoomwezen en mijn-ontginning, alsmede ijzeren laadbooten of praauwen, spoorstaven, assen en wielen voor voertuigen, ijzeren geraamten van pakhuizen of loodsen*, en ook op *gedeelten* van die voorwerpen, bij den invoer in Nederlandsch Indie zal verschuldigd zijn een inkomend regt van *zes* ten honderd, overeenkomstig den maatstaf van belasting, aangenomen bij het tarief n°. 3, behoorende bij het *Indisch Staatsblad* n°. 47 van 1837, terwijl, wanneer de aanvoer geschiedt in Nederlandsche of daarmede, overeenkomstig art. 6 der wet van 8 Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 47), gelijkgestelde schepen, en met bewijs van Nederlandschen oorsprong, aan die voorwerpen of gedeelten daarvan vrijdom van inkomend regt zal worden toegestaan.

Art. 2. Geheele vrijdom van inkomende regten bij den invoer in Nederlandsch Indie wordt, te rekenen van het tijdstip, bedoeld in art. 1, toegestaan voor *steenkolen*.

De Kamer heeft ook ontvangen de *memorie van beantwoording* op het *Verslag* van het Ontwerp van Wet tot *amortisatie van schuld* over 1850. Het blijkt daaruit, dat de regering volhardt in haar systeem, en dat zij slechts eene wijziging in hare voordragt aanneemt, namelijk dat zij geregtigd zal worden niet slechts 4 pCts. schuldbrieven. maar ook 2½ en 3 pCts. aan te koopen, naar gelang het zal blijken het voordeeligste voor den staat te zijn.

Vervolg van het verslag der Afdeelingen omtrent het *Ontwerp van Gemeente-Wet.*

TITEL II. — VAN DE REGELING EN HET BESTUUR VAN DE HUISHOUDING DER GEMEENTE.

ISTE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 146. Dit en de beide volgende artikelen behoorden, volgens de meening van eenige leden, niet hier, maar in de wet op het armbestuur te huis. Werden ze hier opgenomen, dan verklaarden zich enkele leden tegen de verpligting om verslag te doen, aan godshuizen en gestichten van weldadigheid opgelegd, waardoor weldadigheid onderdrukt en pauperisme zou bevorderd worden; terwijl de tegenstand bekend was, welken de besturen van godshuizen en gestichten van weldadigheid ten aanzien der bekendmaking van hun beheer aan den dag legden, die zich liever van gemeentelijken onderstand verstoken zagen dan daartoe over te gaan. De meeste leden verklaarden zich evenwel voor het behoud van dit artikel, terwijl eenige het zelfs wenschten uit te strekken tot de verpligting, om ook van het beheer en den toestand van kerkelijke en geestelijke goederen verslag te doen, daar de Staat regt en belang heeft toe te zien, dat dergelijke goederen niet worden verduisterd.

Art. 147. Vrij algemeen verklaarde men zich tegen de wijze van benoeming in dit artikel geregeld, zoo daardoor inbreuk wierd gemaakt op hetgeen bij stichtingsbrieven van godshuizen of andere instellingen van liefdadigheid was bepaald. In de wijze van benoeming, bij fundatiebrieven geregeld, behoorden geene plaatselijke verordeningen verandering te brengen. Eenige leden gaven daarom de voorkeur aan hetgeen in art. 68, alinea 1, van het reglement op de steden werd gevonden. Zoo er afgeweken werd van hetgeen bij den stichtingsbrief is bepaald, trad men ten onregte op het terrein van hetgeen aan bijzondere en bestaande regeling behoorde overgelaten te blijven. Voorts kwamen sommige leden op tegen de schorsing en het ontslag door den Raad. Er kon een strijdig belang bestaan tusschen de gemeente en de instelling, wier bestuur de Raad wenschte te ontslaan om den strijd op die wijze te beslissen. Die leden meenden dat dit moest worden voorkomen door de goedkeuring van Gedeputeerde Staten, op de schorsing of het ontslag voor te schrijven.

IIIDE HOOFDSTUK.

Van het dagelijksch bestuur der gemeente.

§ 1. Van het dagelijksch bestuur in het algemeen.

Art. 179. Als algemeene beschouwing werd door sommige leden bij dit artikel vooropgesteld, dat zij het in dien zin wenschten opgevat te zien, dat wat hier, als tot het dagelijksch bestuur der gemeente behoorende en aan burgemeester en wethouders opgedragen, werd opgenoemd, niet zou uitsluiten andere onderwerpen, waarmede eveneens geschikter het collegie van burgemeester en wethouders dan de Raad zou worden belast. Zij verlangden dat het artikel enunciatief niet limitatief zou zijn. Van daar dat zij achter het woord: *behoort*, van de 1ste alinea, wilden voegen: *onder andere.* Zij meenden dat, zoo dit niet geschiedde, de werkzaamheden van den Raad te menigvuldig, die van het collegie van burgemeester en wethouders te onbeduidend zouden zijn. De groote meerderheid der leden kon zich met dit beginsel niet vereenigen. Met verwijzing naar hetgeen is aangemerkt op de artt. 70 en 135, behoorde, naar hunne meening, dit artikel geenen twijfel over te laten ten aanzien van hetgeen aan het collegie van burgemeester en wethouders is opgedragen. Uit dien twijfel zou de groote ongelegenheid kunnen ontstaan, dat bij menig onderwerp tusschen den Raad en het collegie van burgemeester en wethouders conflicten van attributie geboren werden, die moeijelijk zouden te beslechten zijn. De regel behoort te gelden, dat al wat niet aan het collegie van burgemeester en wethouders is opgedragen, bij den Raad behoort. Aan dien regel geeft art. 179 vastheid, waaraan de hier bedoelde leden hunne volkomen goedkeuring hechten Zij verlangden evenwel, dat het Gouvernement zich hieromtrent duidelijk zou verklaren.

TITEL III. — VAN DE BESLUITEN DER GEMEENTEBESTUREN, AAN DE GOEDKEURING DER GEDEPUTEERDE STATEN TE ONDERWERPEN.

Art. 194. In het algemeen waren vele leden van oordeel, dat het onvoorwaardelijk voorschrift van goedkeuring te grooten omslag zou veroorzaken. De sommen en het belang in de verschillende handelingen, bij voorbeeld bij de alinea's 5 en 6 betrokken, kon zoo uiterst gering zijn, dat daarvoor zonder gevaar aan de gemeentebesturen volkomene vrijheid van handelen scheen te kunnen worden toegestaan, en de administrative verrigtingen, zoo als onder anderen die bij art 196 voorgeschreven, een noodelooos oponthoud zouden te weeg brengen. Wanneer alzoo de besluiten zaken tot onderwerp hadden, beneden eene zekere geldswaarde, meenden zij dat de goedkeuring niet moest worden verpligtend gesteld.

TITEL VI. — VAN PLAATSELIJKE BELASTINGEN.

IIDE HOOFDSTUK.

Van de bijzondere soorten van plaatselijke belastingen.

Inzonderheid hebben zich bij de overweging der bepalingen in dit hoofdstuk vervat, zeer uiteenloopende beschouwingen en gevoelens doen kennen. Terwijl de meerderheid van oordeel was, dat deze wet voorschriften en regels betreffende de bijzondere soorten van plaatselijke belastingen behelzen moest, zonder daarom nog de hier voorgedragene regeling goed te keuren, stond een beduidend aantal leden de meening voor, dat eene afzonderlijke wet dit onderwerp moest regelen. Waarom, dus vroegen de hier bedoelde leden, de zoo gewenschte aanneming en invoering dezer wet vertraagd, haar lot welligt op het spel gezet, om een greep in het bestaand stelsel van belastingen te doen, eerlang te wijzigen, wanneer het groot en nog niet voldongen pleit tusschen directe en indirecte belastingen, ook elders gevoerd, in Nederland aan een opzettelijk en naauwkeurig onderzoek kan worden onderworpen? Men wilde al eens toegeven, dat ontheffing der lagere volksklassen ten onzent wenschelijk was, dat verligting der lasten van mingegoeden door het welbegrepen belang der meervermogenden werd aangeprezen: zou — maar niet de wetgever door het opleggen van dwang, alvorens de overtuiging der wenschelijkheid meer algemeen was doorgedrongen, zijn eigen doel voorbijstreven? Mogt het niet voor 't minst vreemd worden genoemd, dat deze poging in Nederland gewaagd wierd ter zelfder tijd dat in het Britsch Parlement en bij de Engelsche natie de volksstem zich zoo krachtig tegen het voortdurend bestaan der income-tax hooren deed? En onder welke omstandigheden had dáár de uitmuntende staatsman, wiens gemis thans bij alle partijen gevoeld werd, zijn veelomvattend plan weten door te zetten, toen men met een jaarlijksch tekort van 25 millioen had te worstelen, en de beste financiers erkenden, dat de directe belastingen haar toppunt hadden bereikt? Er was al de moed en al het beleid van eenen Sir Robert Peel noodig geweest, om dien grootschen maatregel tot stand te brengen en den weêrzin des volks tegen eene belasting te verwinnen, die men gewoon was als een uiterst redmiddel in oorlogstijd te beschouwen. Hoe gansch anders was op dit oogenblik de gesteldheid van Nederland! Ofschoon door zware lasten gedrukt, waren de vroegere tekorten verdwenen, en mogt men zich, ook blijkens de ingediende voorstellen tot amortisatie van schuld, in aanzienlijke overschotten verheugen. Maar, afgescheiden ook van het voorbeeld, de ervaring of vergelijking bij vreemden, was niet een onoverkomelijk bezwaar in den onzekeren staat van ons eigen Rijks-belastingstelsel gelegen, en mogt niet elk oordeel over het wijzigen van plaatselijke belastingen ontijdig en voorbarig heeten, zoolang de wetgevende magt „de *zeven* ontwerpen van wet tot het brengen van wijzigingen in het stelsel van belastingen" niet beslist had? Het vermoeden dat de Regering in eene zaak van zooveel gewigt ligtvaardig en zonder ernstig onderzoek zou zijn te werk gegaan, was onaannemelijk: maar hare berekening omtrent de waarschijnlijke uitkomsten der nu voorgedragen regels was dan toch op cijfers gegrond, ontleend aan het bestaande. Wierd de grondslag geschokt, het opgetrokken gebouw moest wankelen, de rekening zou falen; en zooveel althans was zeker, dat de Vertegenwoordiger, bij gemis van meerdere données en inlichtingen, buiten staat was met behoorlijke juistheid haar oordeel te vestigen. Te meer moest men bij het Gouvernement op de mededeeling van bescheiden, staten en inlichtingen aandringen, omdat berekeningen van ter zijde aan de leden der Kamer verstrekt, eenen niet gunstigen dunk over de uitwerking van de regeringsvoorstellen, met name op de financiers der hoofdstad en van de aanzienlijkste steden des Rijks, hadden doen geboren worden. Enkele leden gingen zooverre van eene volledige statistiek der gemeentebelastingen te verlangen, zoo als die voor sommige plaatsen van Gelderland en voor geheel Overijssel bestaat, en waaruit men het bedrag der accijnsen in de verschillende gemeenten des Rijks zou leeren kennen. Met de hulpmiddelen die het Gouvernement ten dienste staan, moest hunnes inziens dergelijke arbeid zonder veel tijdverlies of overgroote krachtsinspanning aan de Staten-Generaal te leveren zijn. — In den wensch tot het verkrijgen van meerder licht en afdoende opheldering, stemden ook die leden in, die omtrent het opnemen van regels in deze wet, en het voorgedragen stelsel der Regering, eene geheel andere zienswijze dan de tot hiertoe ontwikkelde, deden blijken.

Deze, de groote meerderheid der leden die aan het onderzoek deel namen, rekende aan deze wet als hoofdverdienste toe, dat zij reeds de algemeene regels bevat, naar welke het stelsel der plaatselijke belastingen alleen kan en moet verbeterd worden. Wat zou het toch baten, ook nu weder terug te deinzen voor de doortastende heeling eener kwaal, die bij uitstel meer gevaarlijk wordt, en ten laatste ongeneeslijk zou bevonden worden. Grondige herziening onzer gemeentelasten, die den naam van stelsel onwaardig zijn, is eene lang gevoelde behoefte. Wat heeft op de Rijksfinantien zelven verderfelijker invloed gehad, wat het accijnsstelsel meer bedorven, dan de voorbeeldelooze opvoering en overdrijving door plaatselijke besturen sinds jaren gepleegd? Daargelaten nog voegden enkelen daarbij, of wel de strekking dezer wet voorbereiding tot eene income tax liet doorschemeren, zoo was de overtuiging dat de behoeftigen een te groot aandeel der lasten bij ons torschen en ontheffing mogen vragen, levendiger dan ooit en won nog dagelijks veld.

Het nadeel der heffing van plaatselijk consumtive belastingen, de belemmering van handelsbedrijf en nijverheid daaruit ontstaan, wordt meer en meer erkend. Die steden zelfs, wier vermeend belang zich thans tegen het inslaan van een beteren weg scheen te kanten, hadden uit een finantieel oogpunt verloren door het volgen van een dwaalspoor; vele takken van bestaan waren verlegd; andere bronnen opgedroogd, om nu niet eens van verzuimd spaarzaam beheer te gewagen. Doch al ware ook deze beschouwing onjuist, aan de belangen eener enkele stad mogt niet de welvaart van de overige deelen des Rijks worden ten offer gebragt; een tijdsverloop van vijf jaren was ter voorbereiding en tot beraden gegund: daardoor konden altoos gevaarlijke schokken worden voorkomen. In enkele oorden des Lands was de proefneming van een income-tax, mits met verstand toegepast, niet ongelukkig geslaagd.

Hoogstens dus zou men uit het aangevoerd bezwaar een argument tegen de eenvormigheid der wet, tegen de gelijkstelling van volkrijke steden en kleine landsgemeenten mogen ontleenen. Maar een beroep op de ervaring in Groot-Brittannie was ten eenen male ongegrond, en elke gevolgtrekking uit dit voorbeeld moest falen. Men wil toegeven dat de hooggespannen verwachtingen bij de uitkomst niet alle waren verwezenlijkt; de Engelsche natie, vroeger onder zware lasten gebogen, had zich misschien van eene income-tax te veel voorgesteld. Maar kan men te regt beweren dat de proefneming mislukt is: werd de tax niet twee maal vernieuwd en bevestigd? Moet de tegenkanting in en buiten het Parlement aan iets anders worden geweten dan aan enkele drukkende bepalingen, die het Gouvernement weigert weg te nemen? En, wat bij deze beschouwing het hoofdpunt is, en aller overweging in dubbele mate verdient, geniet niet in Engeland de lagere volksklasse ongekende welvaart; is niet het verbruik overvloediger dan ooit? Twijfelt iemand, of deze voorspoed is aan het stelsel van meer directe heffing, de losmaking van de knellende banden der nijverheid grootendeels toe te schrijven?

Niet meer vast is de tweede grond tot uitstel: namelijk de staat van overgang, waarin ons algemeen belastingstelsel op dit oogenblik verkeert. Immers, blijkt uit de aangeboden zeven ontwerpen — uit ditzelfde hoofdstuk ook, — dat het Gouvernement geene roekelooze hand wil slaan aan het bestaande: dat men het stelsel van rijksbelastingen, de inrigting van direct en indirect, — welke beide hare goede zijde hebben — niet afbreken, maar behoedzaam wijzigen en verbeteren wil. Doch tevens is de Regering niet blind voor het onderscheid, dat bij het Rijk de verhouding goed, bij de gemeenten verkeerd is; dat de meerdere bloei ten platten lande, de kwijning van den middelstand in de steden, welligt met hoofdelijke omslagen des eersten, en het stelsel van consumptive belastingen in de laatste aangenomen, eenigen zamenhang heeft.

Art. 240. Vele leden, die in de hier gevolgde orde eene rangregeling meenen te zien, noemden ze ondoelmatig, voor de gemeenten drukkend en bezwarend. Vreemdelingen en tijdelijk verblijf houdenden zullen niet bijdragen: vooral in de groote steden een gevoelig verlies. Door anderen werd hierbij op het onderscheid gewezen, dat tusschen Rijks- en gemeentebelasting bestaat, en wel moet in 't oog worden gehouden. Terwijl tot de eerste ieder moet bijdragen, naar gelang van zijn vermogen, ter verkrijging van algemeene veiligheid en bescherming, worden de plaatselijke belastingen onder de bewoners der gemeente billijkerwijze omgeslagen, naar gelang van het gerief dat hun uit de gemeente toekomt. Doch hierop was het antwoord gereed: thans is betaling op accijnsen de hoofdzaak; er is hier geen sprake van betaling naar rijkdom of naar verbruik. Wil men de Rijks-accijnsen behouden, dan moeten vóór alles de hooge opcenten in de steden wegvallen, en worde bovendien gelet op de groote bezwaren, met de plaatselijke accijnsen gepaard: zij verdeelen het land in een aantal tollinien, stremmen den binnenlandschen omloop van goederen, met één woord, leveren al de nadeelen op, met zooveel juistheid in de Memorie van Toelichting ontwikkeld.

Alinea 2. Een aantal leden noemde het op nieuw en dubbel belasten der grondeigenaars onbillijk. Waren deze niet aan personeele belasting onderworpen, zoowel als de koopman of effectenhouder en fabrikant, de bepalingen der 3de zinsnede zouden ook den grondeigenaar drukken. Waarom hem dan wederom getroffen door deze buitengewone heffing? eene ware income-tax, alleen opgelegd omdat hij zich daaraan moeijelijk onttrekken kan, en, zoo als de Memorie van Toelichting het uitdrukt, de grondslagen vast en aanwijsbaar zijn.

Te meer viel deze onregtvaardigheid in het oog, omdat daar, waar de landbouw het eenig of voornaam bedrijf en bestaanmiddel was, de inkomsten der grondeigenaars nu reeds, tot groot bezwaar dier oorden, voor een aanzienlijk deel in 's Rijks schatkist vloeijen. Wilde men deze zinsnede behouden, dan is door enkelen verlangd dat alle andere inkomsten evenredig wierden belast; terwijl wederom anderen wilden, dat de opcenten op de grondbelasting in ieder geval tot geen hooger bedrag dan thans zouden geheven worden.

De uitzondering van het patentregt gaf mede aanleiding tot bezwaar. Door onderscheidene leden werd deze vrijstelling een privilegie genoemd; immers de patent-belasting was, hunnes inziens, eene inkomsten-belasting, en welke goede reden kon dan worden aangevoerd, waarom deze inkomsten geheel onbelast zouden blijven, wanneer die van de gronden

zoo gevoelig getroffen werden? Zeer enkelen meenden in de onzekerheid van de inkomsten, die de patentwet belast, in het *vermoedelijk* inkomen, dien goeden grond te vinden. Misschien ook moest, wat de *keuze* der belastingen aangaat, iets meer aan plaatselijke gewoonten en omstandigheden zijn overgelaten.

Art. 241. In verband ook met bovenstaande bedenkingen, zijn bij dit artikel eenige vragen gedaan, waaromtrent men het gevoelen der Regering wenscht te vernemen. Volgens de wet van 1821 kunnen de opcenten tot een getal van *zeven* worden opgevoerd; men vraagt nu: 1°. op welke berekening steunt de verdubbeling (vijftien)? 2°. zal niet door het hier voorgedragen stelsel het verband met het bestaande stelsel van belastingen des Rijks verbroken worden; en moet niet de grondbelasting voor het Rijk dan ook worden verminderd? 3°. is het de bedoeling van het Gouvernement de *twee* opcenten voortdurend voor het Rijk te heffen?

Vooral het verschil in het getal der opcenten, voor de gebouwde eigendommen zooveel *hooger* dan voor de ongebouwde bepaald, vond bij vele leden bedenking; grondslag der belasting is dezelfde bij beide: namelijk de huurwaarde. *Vijftien* opcenten op gebouwde eigendommen zullen de nijverheid drukken; door de *tien* op de ongebouwde gelegd, wordt een last op de productie geschoven; en ten slotte zal met alle die opcenten slechts een zeer gering gedeelte der uitgaven gevonden zijn. Algemeen is dus mededeeling verlangd van becijferingen, zoowel voor steden als voor het platte land. Voorts is nog opgemerkt, dat, volgens deze voordragt, dezelfde persoon twee maal zal getroffen worden: eens door verhooging der grondlasten in de gemeente waar hij niet woont, ten tweede door persoonlijken omslag daar waar hij woont. Zijn vele grondeigenaars buiten de gemeente woonachtig, dan is ligt te voorzien, dat men de opcenten tot het maximum zal opvoeren, en de eenvormigheid voor in- en uitwonende personen zal ook hier onbillijk en nadeelig zijn.

Art. 242. De tabel bij dit artikel bedoeld (die volgens sommigen beter hier ware opgenomen, dan als bijlage achteraan geplaatst) werd niet enkel onvolledig gekeurd, maar kwam aan vele leden daarom bovenal fautief voor, omdat zij slechts naar éénen grondslag der personele belasting, de huurwaarde namelijk, was genomen, terwijl alle vijf klassen werden verhoogd. Het doel was ontheffing der mindere klassen, en toch zou in groote steden, met name in Amsterdam, zonder aanmerkelijke uitbreiding van vrijdom, dit doel niet worden bereikt; zelfs de middenstand zou hier en daar te veel bezwaard blijven; algemeen is derhalve meerdere ontheffing wenschelijk geacht.

Door de Nederlandsche Handel-Maatschappij zijn bevracht geworden de navolgende 45 schepen, als:

Voor Amsterdam: Cornelis Houtman, kapt. J. H. Rolman; Claudius Civilis, kapt. E. A. Niehoff; Adolf van Nassau, kapt. D. D. Borgers; Amstel, kapt. J. van Duyn; Oost-Indie, kapt. E. E. Mos; Agneta, kapt. J. D. Dekker; Amicitia, kapt. C. Abrahamsz Jr.; van der Werf, kapt. B. van der Plas; Amphitrite, kapt. K. J. de Jong; Jupiter, kapt. G. J. van der Mey; Eolus, kapt. G. Slichtenbree Jr.; President Verkouteren, kapt. C. F. Eylerts, Holland, kapt. R. Dekker; Adm. Jan Evertsen, kapt. C. P. Kuyper; Theodora en Sara, kapt. A. van Oosteroom; Sara Alida Maria, kapt. H. A. Tekelenburg; Batavier, kapt. D. Grim; Ardjoeno, kapt. S. R. Post; Staatsraad Baud, kapt. T. de Jong; Capella, kapt. A. P. Sandberg Jr.; Jacqueline en Elisa, kapt. D. de Haas; Bernhard Hertog van Saxe Weimar, kapt. P. H. Hazewinkel, van Dordrecht.

Voor Rotterdam: Gerardina, kapt. M. J. Witsch; Buitenzorg, kapt. P. Flens; Helena Christina, kapt. M. van der Plas; d'Elmina, kapt. J. C. Jansen; Brouwershaven, kapt. W. M. Zwart; President Ram, kapt. J. R. Ulrichs; Maria Elizabeth, kapt. K. J. Jonker; Mary en Hillegonda, kapt. L. Visser; Stad 's Gravenhage, kapt. C. J. N. Blok; Prinses Sophia, kapt. J. H. Pellenwessel; Koning Willem II, kapt. L. R. Giesen; Kortenaar, kapt. A. Glazener Jr.; Canton, kapt. H. J. Tweehuis; Wilhelmina Catharina, kapt. J. A. van Doorninck; Constantia, kapt. C. J. Kaleshoek.

Voor Dordrecht: Biesbosch, kapt. P. M. Vogelsang; 's Hertogenbosch, kapt. F. J. Malthijssen.

Voor Middelburg: Zeepaard, kapt J. Giltjes Lz.; Middelburg, kapt N. N.; Schelde, kapt. J. van Delft Cz.

Voor Schiedam: Pieter Cornsz. Hooft, kapt. D. H. de Boer; Stella Maris, kapt. J. G. F. Börger; Willem III, kapt. N. N.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag 1 April.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen een wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk IX A der staatsbegrooting voor 1850 voor het achterstallig aandeel van Nederland aan de Russische schuld in Holland. Door de commissie van rapporteurs voor de wets-ontwerpen, houdende naturalisatie van G. C. C. C. Fikenscher, G. Janssen Mulder en C. J. A. C. A. Redemagni, is daaromtrent eindverslag ingebragt.

De beraadslaging over die wets-ontwerpen is bepaald op Vrijdag aanstaande den 4 April. De beraadslaging over het wetsontwerp tot regeling van de verjaring van straffen wegens drukpersdelicten is heden ten einde gebragt; dat wets-ontwerp is, nadat het eenig artikel eene geringe wijziging ondergaan had, met 51 tegen 6 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren: Westerhoff, Engelen, van der Veen, Sloet tot Oldhuis, Reinders en Jongstra. Door de Commissie voor de Verzoekschriften is omtrent eenige adressen rapport uitgebragt, meestal betrekking hebbende op de gemeente-wet. De meeste zijn ter griffie verwezen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 Maart. Heden heeft de Wetgevende Vergadering zich bezig gehouden met de tweede beraadslaging over de suiker-kwestie. De discussie werd onderbroken door de voorlezing van een brief van den heer Dupin, Voorzitter der Vergadering, die eene maand verlof vroeg en tevens zijne demissie gaf als voorzitter, belovende hij echter met de maand Mei weder deel te zullen nemen aan de alsdan belangrijke werkzaamheden der Vergadering.

De Vergadering heeft het gevraagde verlof onmiddellijk toegestaan; maar met eenparige stemmen, op die der Montagne na, weigerden zij de door den heer Dupin aangeboden demissie als voorzitter der Kamer aan te nemen.

Betreffende de suiker-kwestie is de Vergadering tot geen besluit gekomen.

— De onzekerheid aangaande het al of niet optreden van den heer Odilon Barrot als hoofd van het kabinet, heeft opgehouden. De heer Odilon Barrot is met het Elysée in onmin geraakt, men zegt over de kieswet van 31 Mei, waarover Barrot eene transactie wil en de President niet. Eene conferentie heden tusschen beide staatsmannen gehouden, was zeer kort; Barrot kon het met den President niet eens worden, noch over de staatkundige gedragslijn, noch over het personeel van het nieuwe ministerie. Dit kwam hij al zeer spoedig in de Vergadering aan zijne vrienden verhalen.

Er blijft dus niets over van het nieuwe kabinet dan dezelfde onzekerheid wanneer en hoe het zal tot stand komen. Heden noemde men de namen Faucher en Baroche, en men grondde de mogelijkheid van zulk eene combinatie op het behoud der kieswet van 31 Mei.

— Volgens de *Courrier de Paris* is gisteren een brief van den graaf de Chambord alhier aangekomen en aan vele invloed hebbende leden der meerderheid medegedeeld. Die brief is met veel belangstelling gelezen. Het schijnt dat het voorstel van Creton niets veranderd heeft in de gevoelens en staatkundige gezindheden van den vorst. Jegens het Elysée toont hij niets dan achting en welwillendheid.

— De commissie voor de organisatie der departementale en gemeentelijke besturen, nam heden een belangrijk besluit. Zij heeft namelijk de openbaarheid van de zittingen der gemeente raden verworpen. Dit besluit is zeer opmerkelijk in eene Republiek!

— Ducoux, lid der Vergadering is heden door eene beroerte getroffen op het oogenblik dat hij eene vergadering der commissie van recrutering bijwoonde.

— Het dagblad dat de heeren Guizot, Duchâtel en Dumon oprigten, zal weldra verschijnen. Het kapitaal bestaat reeds uit 500.000 fr.

— Gisteren is de gen. Dembinsky, die zich in den Poolschen oorlog in 1831 zoo beroemd maakte, en na den opstand van Hongarije naar Turkije vlugtte, te Marseille aan wal gestapt en terstond naar Parijs vertrokken. Die veldheer is 60 jaar oud en heeft nog eene goede militaire houding.

— De Zwitsersche bondsraad heeft met de munt-directie alhier eene overeenkomst gesloten tot het slaan van 500.000 zilveren stukken van vijf, 750,000 id. van twee en 2.500.000 id. van één franc; de aflevering moet geschieden met 800 à 900.000 francs te gelijk.

MADRID, 26 Maart. Men zegt dat de burgerwacht den infant Don Enrico, 's Konings broeder, tot het lustslot Aranjuez heeft uitgeleide gedaan. De vorst heeft zich, zegt men, beschouwd als in staat van hechtenis te verkeeren, vermits op het oogenblik, dat hij den aanvoerder van het eskorte wilde wegzenden, deze hem geantwoord had, dat hij zich niet mogt verwijderen, alvorens de prins naar Andalusië vertrok.

De Koning, zegt de *Epoca*, heeft zich gisteren naar Aranjuez begeven om zijn broeder te omhelzen. De infant had zich over de gestrengheid, waarmede men hem behandelt, zeer beklaagd.

— De Kamer van Afgevaardigden beraadslaagt nog over de regeling van de schuld der schatkist. De heer Coello sprak eene hevige redevoering uit, tegen de plannen der regering.

ENGELAND.

LONDEN, 31 Maart. In het Huis der Gemeenten werd na eenige discussie het budget des legers aangenomen.

— De verklaring van Lord Russell, dat het afschaffen van het vice-koningschap in Ierland dit jaar niet zal worden voorgesteld, heeft te Dublin levendige vreugde verwekt.

— Het werkvolk aan het gebouw der tentoonstelling heeft heden grootendeels den arbeid verlaten, omdat de aannemers den rusttijd van een uur op een half uur hadden verminderd.

— De landverhuizing naar Amerika duurt in Ierland op eene schrikbarende wijze voort; eergisteren zijn 200 personen naar Liverpool vertrokken, eenigen tijd te voren waren ruim 300 landverhuizers op reis gegaan en aanhoudend stroomen groote massa's der bevolking uit alle deelen van het eiland naar de havenplaatsen, om naar verschillende oorden der wereld te worden overgevoerd. Men berekent dat sedert een kort aantal jaren de bevolking van Ierland 8 op 5 millioen verminderd is. De meeste landverhuizers zijn welgestelde landlieden.

— Volgens berigten uit Rio-Janeiro dd. 2 Febr. waren de moeijelijkheden met Buenos Ayres nog niet vereffend, doch men hoopte zonder oorlog tot eene vereffening te zullen komen.

— Volgens eene nieuwe statistiek wordt de bevolking in de Vereenigde Staten begroot op 20,067,720 vrije mannen, en 3,070,734 slaven. Niet minder dan 21,710,000 personen bezitten het stemregt.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 1 April. Wat de *Neue Preuss. Zeitung* gisteren sprak van een *ultimatum*, kan wel niets anders zijn dan een valsch alarm. Pruissen, zeide men, zag zich gerugsteund door de magtige sympathie van Frankrijk en Engeland, en daarom was het van toon veranderd en nam thans eene dreigende houding aan met een *ultimatum*. Er is niets van dit alles in de hooge kringen van Berlijn bekend. Integendeel, het Pruissisch kabinet, aan hetwelk eene dreigende houding tegenover Oostenrijk gansch niet voegen zou, zal er zich wel voor wachten om zich voor het oog van Europa in deze tedere kwestie zoo bespottelijk aan te stellen, te meer daar het zeer goed weet, dat het allen grond mist om zulk een hoogen toon te voeren. Dat integendeel de correspondentie tusschen de beide kabinetten op eene zeer verzoenende wijze wordt gevoerd, wordt algemeen door meestal wel onderrigte personen verzekerd, en bovendien bevestigd door een allerbelangrijkst artikel door de *Augsb. Zeitung* medegedeeld.

Berigten van een andere zijde melden dat tusschen de kabinetten van Weenen en Berlijn de beste verstandhouding heerscht, en dat zij het volkomen eens zijn omtrent de middelen om de revolutie in Duitschland te onderdrukken.

— In Pruissen wordt het stelsel van zundnadelgeweren mede op het grof geschut toegepast. De verwoesting, welke door zulk eene batterij kan worden aangerigt, moet verschrikkelijk zijn, zelfs op eenen grooten afstand.

— Volgens berigten uit Beijeren zouden zich weder zwarigheden hebben opgedaan ten aanzien van de troonsopvolging in Griekenland en het vertrek van Koning Otto daarom onbepaald zijn uitgesteld.

BERLIJN, 31 Maart. De heden gehouden zitting der Tweede Kamer leverde weinig belangrijks op.

— De ziekte van den prins Wilhelm is aanmerkelijk gunstiger.

WEENEN, 29 Maart. Het voorstel tot zamenstelling van den rijksraad is reeds uitgewerkt, zoodat het den Keizer terstond na zijne terugkomst voorgelegd zal kunnen worden. Ook is de wet nopens de organisatie en den werkkring van den rijksraad gereed. Bij de keuze der leden is acht geslagen op de wenschelijkheid dat alle kroonlanden en alle nationaliteiten in den rijksraad vertegenwoordigd zouden worden.

— De opstandelingen in Bosnie hebben eene nieuwe nederlaag geleden.

— Men schrijft uit Triest, 23 Maart. De keizer en de autoriteiten hebben de Mis bijgewoond, die heden werd opgedragen ter gelegenheid van den gedenkdag van den slag bij Novara. Na de Mis had er eene wapenschouwing, en vervolgens een feestmaal plaats, waarbij de Keizer de toast uitbragt: „Aan den overwinnaar van Novara!" De maarschalk Radetzky antwoordde: „De overwinning behoort aan het leger, dat moedig streed voor zijnen Keizer, wien God nog lang moge sparen!"

De veldmaarschalk Radetzky was opzettelijk van Venetie gekomen, om den Keizer te ontvangen en den verjaardag van den slag bij Novara te vieren. Men zegt dat de Keizer eene ontmoeting met den Koning van Napels zal hebben.

ITALIE.

De Sardinische regering heeft eene commissie benoemd, belast met het bestudeeren van een door Zwitserland voorgesteld handels-traktaat.

BELGIE.

BRUSSEL, 1 April. De Senaat heeft gisteren met eenparige stemmen het budget der non-valeurs enz. voor de dienst 1852 goedgekeurd.

— De Kamer van Vertegenwoordigers beraadslaagde gisteren over het voorstel van den heer de Perceval, houdende het opleggen eener jaarlijksche belasting aan de eigenaars van goederen, gelegen langs de oevers van het kanaal in Kempenland. Na eenige beraadslaging, trok de heer de Perceval zijn voorstel in.

— Gisteren heeft in de omstreken van Brussel en ook in Henegouwen een hevige storm gewoed, waardoor veel schade is aangerigt; boomen van 4 a 5 voet in omtrek zijn ontworteld. Ook bragt de hagel en de gestadige regenbuijen veel nadeel aan de gebouwen en de veldvruchten toe. De Senne is buiten haar oevers getreden. Op den straatweg naar Laeken stond gisteren zooveel water, dat de paarden er tot den buik toe door moesten waden.

— Het hof van assises van Vlaanderen heeft, na gedurende 8 dagen zich met de zaak der onlusten te [illegible]

bezig gehouden te hebben, alle aangeklaagden vrijgesproken. Zij waren ten getale van 16.

— Te Namen staat het Maas-water in de stad.

— Drie van de vier kinderen waarvan Mevr. L. voor eenige dagen te gelijk verlost is, zijn reeds overleden.

— Het hof van appel te Brussel heeft uitgemaakt, dat het bezigen van dierlijk magnetismus, tegen betaling, met het doel, om door middel van eene somnambule, geneesmiddelen voor te schrijven, de misdaad van opligting daarstelt.

— Twee boosdoeners zijn Zondag nacht de pastory te Bettincourt bij Waremme binnengedrongen en hebben den pastoor, een 60jarigen grijsaard, met eene hooivork zulke gevaarlijke wonden toegebragt, dat hij, na eene langdurige worsteling met zijne moordenaars, bewusteloos nederviel. Zijne oude dienstmaagd, die hem te hulp wilde komen, bekwam mede eenige wonden; van schrik bevangen, zeeg zij neder, maar had zooveel tegenwoordigheid van geest dat zij zich hield of zij dood was. De boosdoeners, waarschijnlijk voor ontdekking bevreesd, braken niets open maar namen alleen het gouden horologie van den geestelijke mede. Toen de dienstmaagd geen gerucht meer vernam, was haar eerste werk, ofschoon zij zelve gewond was en een arm gebroken had, haren ongelukkigen meester bijstand te bieden en zijne wonden te reinigen. Hij ademde nog. Nu maakte de vrouw gerucht; de geregtelijke ambtenaren verschenen. De toestand van den Eerw. Pastoor Leenaerts is hopeloos.

STADSNIEUWS.

In de 213de Staats-Loterij, zijn in de 5e Klasse bij de 14e Trekking prijzen van ƒ1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 3591 ƒ25,000, N°. 19830, 16651 en 8174 ieder ƒ1000

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 April.

BEVALLEN (30 Maart): Rachel Schoyer, geb. Reubens, D. (31 Maart): M. van Tubergen, geb. Pauuw, Z.

OVERLEDEN (27 Maart): Naatje Veerestra, wed. Jan Allart, 82 j. — (28 Maart): J. Geerlofs, 77 j. — (30 Maart)- J. Th. van Hemert, 6 w. — (31 Maart): Dorothea Schaap, geb. Fischer, 43 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	pCt.	1 APRIL 4½ u. gebl.	2 APRIL 4½ u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		57 3/16	57 1/16	57 3/16	57 1/16
Dito Dito	3	67 1/16	66 15/16	67	67
Dito Dito	4	88⅜	88¼	88⅜	88¼
Dito Obligatien O. I.	4	87⅝	87⅝		
Amortis. Syndic.	3½	89½	89⅜		
Handel-Maatschappij	4½	107	106⅞	107	
Aand. Rijn-Spoorweg					
Aand. Holl. S. M.			60		
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank.	2½		47 7/16		
Dito bij Rotsch. en Volksv		47 13/16	47⅝	47 11/16	47⅝
FRANKRIJK, Obligatien	3	53½	53⅜	53¼	
SPANJE bij *Ardoin* £ 85	5	15	14⅝	14 7/16	14¾
Dito Dito » 510		15	14¼	14⅝	14⅜
Dito Onbep. Stukken		15	14 1/16	14¼	
Dito	3	39⅜	39¼		
Dito Binnenl. 2400 P.		36⅛	35½	35¼	35⅝
Coup. *Ardoins*		9	8⅝	8¼	
Passive		6⅞	6⅛	6 9/16	6 3/16
Fransche Uitgest.		6 11/16	6⅞	6 7/16	
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu	4	38 7/16	37⅝	38⅛	37¾
Dito Dito		37 9/16	36¾	37½	36⅞
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	105	104⅞	105	
Dito Dito 1828 en 1829		104	104		
Cert. bij d°. 1831 en 1833		94½	94½		
Dito	4½	94⅞	95		
Dito bij *Hope*	4	86⅞	86⅞		
Dito bij *Stieglitz en C°.*			86⅝		
Dito bij id. 5de Serie	4	86¼	86⅛		
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito			64¼	64⅜	
POLEN, Aand. à fl. 500					
Dito met Lot. » 300					
AMERIKA, Bank-Actiën					
PRUISSEN, Aand. met Lot, fl. 50	ƒ				
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	70	69½	70	
Dito	2½	36⅞			
Dito Nieuwe	2½	37 13/16	37⅜	37½	
Dito Nieuwe	5	78	77¾	77 15/16	77 13/16
Ween. Bank bij *Goll en C°.*			78½		
Dito	4	63	63		
Aand. met Loting fl. 500	ƒ				
Nieuwe dito » 250					
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer*	5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5				
Dito Leening 1843	5	88			
Dito £ 200					
PERU	4½	82½			
MEXICO	5	31½	31½	31⅝	31½
VENEZUELA 6 pCt. nu	4	32½			
NEW GRENADA 6 pCt. nu	1½	17⅝			
ECUADOR					
Grieken	ƒ				

Denemarken 5 pCt. 99; Polen, Cert. 4 pCt. 76⅞.

In Binnenl. fondsen was weinig handel en bijkans geen verschil in de koersen. 3 pCts. Fransche en Belgische meer aangeboden en flaauwer. In Spaansche fondsen was de stemming zeer ongunstig en waren alle soorten tot veelverminderde koersen aangeboden en met verkoopers. Portug. insgelijks ¾ pCt. minder. Metall. mede iets flaauwer. Russische prijshoudend. Mexic. een weinig beter.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pc., Prolongatie 2½ pc., Disconto 2 pc.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 56	Livorno	2/m.	ƒ 38¼
„	zigt	„ 56⅜	Napels	„	„ 81½
Bordeaux	2/m.	„ 55⅞	Petersburg	„	„ 1,81½
„	½/m.	„ 56	Weenen	6/w.	„ 26½
Madrid	3/m.	„ 242,—	Augsburg	„	„ 35¼
Cadix	„	„ 243,—	Frankfort	„	„ 98¾
Seville	„	„ 240,—	Hamburg	2/m.	„ 35
Bilbao	„	„ 241,—	„	zigt	„ 35¼
Lissabon	„	„ 41½	Londen	2/m.	„ 11,67½
Porto	„	„ 41½	„	zigt	„ 11,75
Genua	2/m	„ 46	Rotterdam	„	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 1 April. Belg. leen. 2½ pc. 50¾; 5 pc. 99; 1840, 5 pc. 100; Spanje Ard. 5 pc. 14⅞; Binnenl. 3 pc. 36⅛; Coupons —; Rom. Leening 75.

LONDEN, 31 Maart. Cons. kont. — a —; op tijd 96¼ a 96⅜; Braz. 90 a 92; 1829/39 89 a 91; 1843 — a —; Den. 3 pc. 78 a 80; N. L. 5 pc. 100 a 101; Ecuador 3¼ a 4; Gren. 16¾ a 17¼; Uitgest. 4 a 4¼; Mexico 33¾ a 33⅞; Peru 4 pc. 86 a 86½; Uitgest. 39 a 39½; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 35¼ a 35¾; 3 pc. 36½ a 37½; Rusl. 1822, 5 pc. 110 a 112; (N.) 4½ pc. 97¾ a 98; Spanje 5 pc. 21⅝ a 21¾; 3 pc. 39½ a 39¾; Coupons — a —; Passive 6⅝ a 6¾; Holl 2½ pc. 58⅝ a 58⅞; 4 pc. 91⅞ a 92; Venez. 31 a 32; Uitgest. 12 a 12½.

BERLIJN, 31 Maart. Schuldbr. 3½ pc. 85; Loten 130¼; Rusl. Stiegl. 4 pc. 91½; Pools. 4 pc. 80⅞; Loten fl. 200 93¼; id. fl. 300 144; id. fl. 500 82.

HAMBURG, 31 Maart. Rusl. Eng. Leen. 106; Stiegl. 4 pc. 87; Spanje, Ard. 5 pc. 14⅛; Binnenl. 3 pc. 34⅜.

FRANKFORT, 31 Maart. Met. 5 pc. 72⅜; 4 pc. 57½; 2½ pc. 39; Bank-Actien 1150; Darmst. Loten fl. 50 75⅞; id. fl. 25 27; Badensche Loten fl. 50 55; id. fl. 35, 32⅝; Nassausche 24¾; Holl. 2½ pc. 57¼, Werk. Sch. 4 pc. 89; Sijndic. 3½ pc. 89½.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 2 April.

GRAANMARKT.

Tarwe zonder verandering, verkocht: 123 ℔ n. Zeeuws. ƒ 222.

Rogge tot vorige prijzen aan consumptie verkocht: 122, 123, 124 ℔ Pruiss. ƒ 158, 160, 162; 116 ℔ Geldr. ƒ 143.

Garst in een doen: 109 ℔ j. fijne Deens. ƒ 124; n. Zeeuws. Winter ƒ 127.

Haver zonder handel.

Boekweit als voren: 121 ℔ Grootbrab. ƒ 195.

Op 9 vaten Olie in April ek. 56½; Sept. 54 £. *Raapolie* op 6/w. ƒ 34, Vliegend ƒ 33; 1°. Mei ek. ƒ 32⅝; Sept. en Oct. ƒ 32¼; Nov. en Dec. ƒ 32½. *Lijnolie* op 6/w. ƒ 34; Vliegend ƒ 33. *Hennepolie* op 6/w. ƒ 36. *Raapkoeken* per 1040 st. ƒ 55, 58. *Lijnkoeken* per 104 st. ƒ 8, 11½.

LONDEN, 31 Maart. RUWE SUIKER. In vreemde voor uitvoer ging weinig om. *Geraffineerd.* Ferm met tamelijken handel; bruine Lompen 48 a 48 s. 6 d. De voorraad wordt minder. In gestampte gaat weinig om, er zijn verkoopen tot de jongste prijzen.

KOFFIJ weinig gevraagd en ferm. Native Ceylan 43 a 44 s.

KATOEN ferm met veel vraag.

TALK. De houders zijn ferm, fijne nieuwe Y C 40 s.

GRANEN. Engelsche tarwe hooger dan Maandag; vreemde ferm. *Garst* 1 m. Chevalier voor den molen, schaars en wordt tot volle prijzen betaald. *Haver* 6 d. à 1 s. hooger.

LIVERPOOL, 29 Maart. KATOEN. De verkoopen bedragen 7000 b. waarvan 500 Amerik. voor uitvoer en 1000 voor speculatie. De markt blijft ferm en goed voorzien van middel en gemeene soorten. Amerik. Er is overvloedig vraag voor consumptie, prijzen onveranderd. 31 Maart verkocht 6000 balen. De markt is zeer ferm.

BORDEAUX, 29 Maart. VOORLOOP. Armagnac 38,50; Marmande 37,25; de 3/6 disponibele blijft stationnair op 53,25.

NEW-YORK, 15 Maart. KATOEN. Wij hebben veel fluctuatie in prijzen gehad, nu eens hooger, dan eens lager, volgens de berigten van Europa en uit het Zuiden. Zaturdag en Maandag was de markt lusteloos en ¼ d. lager dan Vrijdag. Gisteren kwam er meer vraag en verdween de daling. Onze noteringen zijn ⅛ a ¼ c. hooger dan den 8 ll.

De aanvoeren in alle havens bedragen, 751,328 balen; 136,273 meer dan in 1850. De uitvoer bedraagt 224,911 b. meer dan in 1850.

Verleden week zijn tot Vrijdag verkocht 15,100 b.

SPECERIJEN. *Kruidnagelen* 18 a 18½ c.; *Piment* 15; *Cassia* 28; *Peper* 8⅞ a 9; *Notenmuscaat* N°. 1. D. 1.10.

GERAFFINEERDE SUIKER. Er zijn gedaan 100 v. gestampte Hollandsche, prijs niet opgegeven. Het slechte weder belemmert den handel.

RIJST. Matige vraag met koopers tot gunstige prijzen; de verkoopen bedragen 200 t. tot D. 3.18¾ a D. 3.56¼ per vat.

TABAK. De verkoop bedraagt slechts 100 v. Kentucky tot 8⅜ a 11 c.; 20 v. Marijland a 7 c.; 42 b. Havana tot 48 a 58 c.; 75 k. Florida tot 17 a 30 c.; en een partij Kentucky tot 1 d. per 100 ℔.

WALVISCHTRAAN. De verkoop bedraagt 400 fusten uitgezochte bij kavelingen tot 44½ c.; voor uitvoer is betaald 41 c. per fust.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 1 April. J. W. Bötscher, Maria, Memel. - H. Apeness, Anna Wilhelmina, Frederikstad. - C. Smith, Tvende Brödre, id. - C. Hofgaard, Elisabeth Catharina, Drammen. — Gisteren nog: C. Thiis, Enigheden, Osterrisöer. - O. C. Winther, Alpha, Drammen.

HELVOET, 1 April. J. Tolner, Courier, Nantes. - J. Greig, Balmoral, (s.) Leith. - R. Robertson, Ivanhoe, (s.) id. - E. Garwood, Eagle, (s.) Ipswich. — Gisteren nog: A Don, Idee, Grangemouth. - T. Fair, Paragon, Newcastle. — In 't gezigt: Drie brikken en een bark.

UITGEZEILD:

TEXEL, 1 April. D. Schuimer, Schoon Verbond, Batavia. - P. Dekker, Vijf Gebroeders, id. - L. Smit, Diligence, id. - G. D. Visser, Susanna, Suriname. - H. A. Feijen, Amasis, Montreal. - A. A. Harken, Anna Elisabeth, St. Thomas. - J. Zuiderduin, Anna Maria, Havana. - P. H. Lunau, Johann Heinrich, New York. - C. J. Bok, de Jager, Sijra enz. - D. H. Hazewinkel, Deelia, Gibraltar. - J. Nenneboog, Aurora, Bordeaux. - W. de Jong, Jonge Sippe, Londen. - A. P. Schoonhoven, Visscherij, id. - W. W. Smit, Morgenster, id. - R. J. Wever, Gesina Beerta, Liverpool. - B. de Winter, Margaretha, Dublin. - G. A. Sandman, Generaal List, Hartlepool. - S. Ouwehand, Germania, Hull. - J. W. de Jong, Jonge Clemens, id. - J. Langfeldt, Lector Schwitgaard, Drammen. - J. Patrick, Carolina, Avontuur.

HELVOET, 1 April. C. Sueur, l'Estafette, (s.) Duinkerken.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

ALICANTE, Marsalis, de Ariandiaga: 650 b. Matten, 50 b. Spart, 200 b. Zoethout, 12/2 Anijszaad, Order.

ZEILKLAAR LIGGENDE SCHEPEN.

NIEUWE-DIEP, 1 April. Geertruida Maria, C. Spiegelberg, n. Batavia. - Margaretha Johanna, M. Schou, n. id. - Alida Willemina, J. C. Berk, n. id. - Herman de Ruiter, P. J. Feint, n. id. - Java's Welvaren, D. Boelhouwer, n. id. - van Galen, J. R. Smit, n. Bordeaux, enz. - Louisa Maria, D. Herderschee, n. Newp. en Havana. - Mathilde, H. C. Wi[illegible]borg, n. Bremen, enz.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 2 April in lading naar:

Weesel	P. Mermann, de Goede Verwachting.
Frankfort en *Coblentz*	J. Kievitz, Frankfort N°. 17.
Manheim	N. Reis, Bourharnais.
Dusseldorp Neus en *Urdingen*	J. van der Poll, Wilhelmina.
Maastricht	J. G. de Groot, Twee Gebroeders.
's Hertogenbosch en *Maastricht*	H. van Eyken Lz., de Vier Gebroeders. Sluit 5 April.

AMSTERDAM, 1 April vertrokken naar:

Manheim	H. Sandheuvel, Waarheidvriend.
Tiel	F. den Hartog, de Vrouw Geertruida.

KEULEN, 1 April aangekomen:

Kapt. J. P. Linz van Manheim.

KEULEN, 1 April in lading naar:

Amsterdam	Kapt Berns	Cölln	N°. 11.	
Rotterdam	„ v. Alen	„	„ 5.	

Rijnhoogte	ARNHEM 1 April	4 el	75 dm.	
	KEULEN 1 „	23 vt.	7 „	

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.